

யாழ். மயிலிட்டி தெற்கை பிறப்பிடமாகக்கொண்டவரும்
 பிரான்ஸ் — லா கூர்னேவ்வை தற்காலிக
 வசிப்பிடமாகக்கொண்டவருமான
 அமரர். செல்லப்பா போன்னையா அவர்களின்
 சிவலோகப்பிராப்தி குறித்து வெளியிடப்பட்ட
நினைவு மலர்

அமர்

செல்லப்பா பொன்னையா

(மயில்டி தெற்கு, தெல்லிப்பழை)

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வார்
வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்

தோற்றும்

19. 01. 1912

மறைவு

10. 12. 1998

மயிலிட்டி தெற்கு தெல்லிப்பழை
செல்லப்பா பொன்னையா அவர்களின்
வாழ்க்கைச் சுருக்கம்

சுலவளமும் நிறையப்பெற்ற இலங்கையின் வடபால் அமைந்த மயிலிட்டி தெற்கு தெல்லிப்பழையில் புகழ்பூத்த சிமான் செல்லப்பாவிற்கும் அவர்தம் பாரியார் வள்ளிப்பிள்ளைக்கும் கணிஷ்ட பத்திரனாக 19.01.1912 ல் திரு. பொன்னையா அவதரித்தார். காலஞ்சென்ற திரு. பொன்னுத்துரை அவர்கள் இவரின் பாசமிகு ஒரே கோதரனாவார்.

இளமையிலே நன்முயற்சியும் கடின உழைப்பும், தன்னம்பிக்கையும் மிகுந்த இவர் தன்தந்தையுடனும் தமையனாருடனும் சேர்ந்து விவசாய முயற்சியில் ஈடுபட்டார்.

அன்னார் 1952 ல் தன் சொந்த ஊரைச்சேர்ந்த திரு திருமதி தம்பிப்பிள்ளை தங்கமுத்து தம்பதிகளின் செல்வமகான சரஸ்வதியை பெற்றோரும் உற்றாரும் விரும்பியபடி கரம்பற்றிக்கொண்டார். இனிமையான இவர்களின் இல்லறவாழ்வின் பயனாக சுகுந்தலாதேவி, பரமேஸ்வரி, மகேந்திரன் என்ற நன்மக்களை பெற்றிருத்தனர்.

நாட்டின் அசாதாரணச்சூழ்நிலை காரமாக தாம்நேரித்த மண்ணைவிட்டு பிராண்ஸிற்கு இடம்பெயர்ந்த தம் இனியமக்கட் செல்வங்களோடு இவரும் பிராண்ஸ் வந்துசேர்ந்தார். தன் இறுதிக்காலத்தை பிராண்ஸில் கழித்தவந்த இவர் தன்டைவுகளைத் தவிக்கவிட்டு 12.10.1998 அன்று இறைபதம் அடைந்தார்.

மக்கள் இரங்கல்

கண்போல் எமை வளர்த்தீர் கருணைத்தந்தையே
கவலையெனும் கடலுக்கு எல்லையுண்டோ
மன்மீதில் எமைக்கொணர்ந்த சிறப்பால் நாம்
மனிதரென வாழ்கின்றோம் நீர்புவியகன்று
விண்போனீர் என நினைக்கப் பேதையுள்ளம்
வெந்தணைய் வேகிறதே ஜயோ! ஜயா!!
எண்ணாத நேரத்தில் எமை விட்டு ஏன்போனீர்
உம்போல எமை வந்து யார் காப்பார் தந்தையே ஜயா!

சுகோதரர் இரங்கல்

உடன் பிறந்தோம் உம்முடனே என்றுவகை பெற்றோம்
உள்ளத்திலளப்பரிய உணர்வும் பெற்றோம்
எமையெல்லாம் மறந்து செல்ல மனம் கொண்டீர்
இதயமது ஏங்குதப்பா! உதிர்மே உறையுதப்பா!
செய்மை வழி ஒழுகினின்று மக்களுக்குச் சேவைசெய்த
உத்தமரே! எமதன்புச் சுகோதரனே! ஜயனே நீர்
எழு பிறப்பிலும் சுகோதரனாய் வந்திட வேண்டும்
உமதன்பை மீன் நாம் பெற்றிட வேண்டுமையா.

மருமக்கள் இரங்கல்

மருமக்கள் நாழும்மை மாமாவென்று காணவில்லை
வாய்த்த தந்தையென்றே உணர்ந்து வந்தோம் நீவிரும்

பெற்றெடுத்த மக்களிலும் பெரிதுவந்து போற்றினீர்
எம்வளர்ச்சி கண்டு மெத்தமாம் எம்புரிப்பெய்த
சித்தமதில் வேற்றுமை காட்டாத திறந்தமனத்
திறனாலே உம்மை நாம் கண்டு தெளிவதெப்போ
உத்தமரே உமைப்போல இன்னொருவர் எமக்கில்லை
உண்மையிலும் உண்மையிது புகழூற்றிச்சியேதுமில்லை.

பேரப்பிள்ளைகள் இரங்கல்

பேரப்பிள்ளைகளின் விளையாட்டுப்பொம்மையாய்
சிரித்தும் கதைத்தும் சிங்காரம் பண்ணியும்
எம்மை மகிழ் வைத்த பொது நிதியே!
காலைக்கொளுகிசிப் பாலைத்தருவாய்
கன்னம் வருடி அன்னம் தருவாய்
சொல்லாமல் சென்று எமைச் சோரவைத்தீரே
சாமி கும்பிடச் சென்றிரோ சாப்யாடெடுக்கச் சென்றிரோ
இனிப்பு வாங்கச் சென்றிரோ! கேட்டதெல்லாம் தந்தீரே!
நடமாடித்திரிந்த ஜயாவே படமாகிவிட்டதேனோ!
வந்த வேலை முடிந்ததென்று எம்மை மறந்தீரோ
நில்லாமல் போனதற்கு நியாயம் என்ன?
குறும்புகள் எத்தனை செய்தோம்
மரணம் வரும் என்று எண்ணவில்லை
சுற்றும் போற்ற மீண்டும் வருவீரோ எம்
கண்ணீர் துடைப்பீரோ! ஆறாத்துயர் தீர்ப்பீரோ!

—
சிவபுராணம்
திருச்சிற்றுப்பலம்.

திருவாசகச் சிறப்பு!

தொல்லையிரும் பிறவிச் குழுந்தளைக்கி
அல்லறுத் தாண்ந் மாக்கியதே-எல்லை
மருவா நெறியனிக்கும் வாதவுர் எம்கோன்
திருவாசகமென்னும் தேன்.

சிவபுராணம்.

நமச்சிவாய வாழ்க! நாதன் தாள் வாழ்க!
இயைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க!
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க!
ஆகமம் ஆகினின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க!
ஏன் அநேகன் இறைவன் அடி வாழ்க!

வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடிவெங்க
பிறப்பறுக்கும் பிற்ன கன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஒங்குவிக்கும் சீரோன்கழல் வெல்க

சசன் அடி போற்றி எந்தைஅடி போற்றி
தேசன் அடி போற்றி சிவன்சேவடி போற்றி
நேயத்தேநின்ற நிமஸன் அடி போற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடி போற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடி போற்றி

ஆராத இன்பம் அருளு மலைபோற்றி
சிவனவன்னன் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கிச்

- 4 -

சிந்தை மகிழுச் சிவபுராணந் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்

கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார் கழல்இறைஞ்சி
வின்நிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்குஞ்சியாய்
எண்ணிறந்து எல்லை இலாதானே நின்பெருந்தீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன்

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருகம் ஆகிப் புறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் போய்க் கணங்களாய்
வஸ்அசர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லா நின்றலீத் தாவர சங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேன் பொன்அடிகள் கண்டுஇன்று வீடுற்றேன்
உய்யன் உள்ளத்துள் ஒங்கார மாய்வின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா! வேதங்கள்
ஐயா எனவோங்கி ஆழ்ந்துஅகன்ற நுண்ணியனே

வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
பொய்யா மினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞானம் ஆகி மினிர்கின்ற மெய்ச்சட்டே
ஏஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்அறிவே

ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாந்நியானே
மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே

கறந்தபால் கண்ணலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேன்ஷறி நின்று

- 5 -

பிறந்த பிறப்புக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்கள்ஓர் ஜந்துடையாய் விண்ணேரார்கள் ஏத்த
மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்லினையேன் தண்ணை

மறைந்தி மூடிய மாய இருளை
அறம்பாவம் என்னும் அருங்கமிற்றாற் கட்டிப்
புந்தோல்போர்த்து எங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாழிற் குடிலை
மலங்கப் புலன்ஜுந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய

விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்தான் பாகிக் கசிந்துள் உருகும்
நவந்தான் இலாத சிறியேக்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீங்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுட்டே
தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுந்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம்கெடப்
பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேர்-ஆறே
ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெய்மானே
ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கியென் ஆருமிராப் நின்றானே
இன்புமும் துன்புமும் இல்லானே உள்ளானே

அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாம்
சோதியனே துள்ளிருளே தோன்றாய்ப் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
சுந்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்

ஞாக்கரிய ஞாக்கே நுழைக்கரிய நுண்டுணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே
காக்கும்எம் காவலனே காண்பரிய பேர்ஒளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளை அத்தாயிக் காய்ந்து

தோற்றுச் சுடர்ளனியாய்ச் செல்லாத நுண்டுணர்வாய்

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
ஆற்றேன்எம் ஜயா அரணேஒ என்றென்று

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீடிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரும்பைக் கட்டுமிக்க வல்லானே
நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடு நாதனே
தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே

அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஒவென்று
சொல்லற்கு அரியானைச் செல்லித் திருவடிக்கீழ்
செல்லிய பாட்டின் பொருள்உணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

◆ திருச்சிற்றம்பலம்.

**ஒவையைர் அருளிய
விநாயகர் அகவல்.**

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிலை
நாலும் கலந்துஉனக்கு நான் தருவேன் - கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூயமனியே நீணக்குச்
சங்கத் தமிழ்மூன்றுந் தா.

காப்பு

கரும்பும் இளநீருங் காரெள்ளுந் தேனும்
விரும்பும் அவஸ்பலவும் மேன்மேல் - அருந்திக்
குணமுடைய னாய்வந்து குற்றங்கள் தீர்க்குங்

கணபதியே இக்கதைக்குக் காப்பு.

திருவிளங்கு மான்மருகா சேவதனில் ஏறி
வரும் அரன்றான் சன்றஞ்சும் மைந்தா - முருகனுக்கு
முன்பிறந்த யானை முகவா உனைத்தொழுவேன்
என்கதைக்கு நீன்றாங் காப்பு.

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பும்
பாதச் சிலம்பு பல இசை பாடப்
பொன் அரை ஞானும் டுந்துகி லாடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்குசிற் தூரமும்
அஞ்ச சுரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குடி கொண்ட நீல மேணியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
முன்று கண்ணும் மும்மதச் சவுடும்
இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநால் திக்கூலாளி மார்பும்
சொற்பதங் கடந்த தூரியமெஞ்ஞான
அற்புதம் நின்ற கற்பகக் கனிறே
முப்பழம் நுகரும் மூடிக வாகன்
இப்பொழு தென்னை யாட்கொள வேண்டித்
தாயாய் எனக்குத் தானெழுந் தருளி
மாயாப் பிறவி மயக்க மறுத்தே
திருந்திய முதல் ஜந் தெழுத்துந் தெளிவாய்ப்
பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனிற் புகுந்து
குருவடி வாகிக் குவலையந் தன்னில்
திருவடி வைத்துத் திறம் இது பொருள் என
வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
கோடா யுதத்தாற் கொடுவினை கலைந்தே
உவடா உபதேசம் புகட்டியென செவியில்
தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி
ஜம்புலன் தன்னை அடக்கு முபாயம்
இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளிக்

கருவிக ஸொடுங்குங் கருத்தினை யறிவித்
திருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
மலமொரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே
ஒன்பது வாயில் ஒரு மந்திரத்தால்
ஜம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
ஆஹ தாரத் தங்கிசை நிலையும்
பேரா நிறுத்திப் பேச்சுரை யறுத்தே
இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்துக்
கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
முன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
நான்றெழு பாம்பின் நாவில் உணர்த்திக்
குண்டலி யதனிற் கூடிய அசபை
விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
முலா தாரத்தின் முண்டெழு கனலைக்
காலால் எழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்
குமத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
இடைச்சக் கரத்தின் சரெட்டு நிலையும்
உடர்ச்சக் கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டிச்
சண்முக தூலமுங் சதுர்முக சுக்கமும்
எண்முக மாக இனிதெனக் கருளிப்
புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசனப் படுத்திக்
கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
என்னை அறிவித் தெனக்கருள் செய்து
முன்னை வினையின் முதலைக் கலைந்தே
வாக்கும் மனமும் இல்லா மணோலையம்
தேக்கியே என்றான் சிந்தை தெளிவித்
திருந்வெளி யிரண்டிற் கொன்றிட மென்ன
அருள்தரும் ஆனந்தத தழுத்தினன் செவிபில்
எல்லை இல்லா ஆனந்தமளித்
தல்லல் கலைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
சத்தத்தி னுள்ளோ சதாசிவம் காட்டிச்

சித்தத்தி னுள்ளே சிவலிங்கங் காட்டி
 அனுவிற் கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்க்
 கணுமற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீரும் விளங்க நிறுத்திக்
 கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள்தன்னை
 நெஞ்சக்கருத்தின் நிலையறிவித்து
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை ஆண்ட
 வித்தக! விநாயக! விரைகழல் சரணே.

பஞ்சபுராணம்

திருச்சிற்மபலம்

தேவாரம்.

என்ன புண்ணியஞ் செய்தனை நெஞ்சமே
 மிருங்கடல் வையத்து
 முன்னம் நீபுரி நல்வினைப் பயனிடை
 முழுமனித் தரளங்கள்
 மன்னு காவிரி குழ்திரு வலஞ்சுழி
 வாணனை வாயாப்
 பன்னி யாதரித் தேத்தியும் பாடியும்
 வழிபடும் அதனாலே.

(திருஞானசம்பந்தர்)

திருவாசகம்.

பாசவே ரறுக்கும் பழம்பொருள் தன்னைப்
 பற்றுமாறுடியனேற் கருளிப்
 புசனை உகந்தென் சிந்தையுட் புகுந்து
 புங்கழல் காட்டிய பொருளே
 தேசடை விளக்கே செழுஞ்சுடர் மூர்த்தி
 செல்வமே சிவபெருமானே
 சங்கே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்

எங்கெழுந் தருஞுவ தினியே.
 (மாணிக்கவாசகர்)

திருவிசைப்பா

அன்னநடையார் அமுத மொழியார்
 அவர்கள் பமில் தில்லைத்
 தென்னன் தமிழும் இசையும் கலந்த
 சிற்றம்பலம் தன்னுள்
 பொன்னும் மணியும் நிற்த தலத்துப்
 புலித்தோல் பியற்கு இட்டு
 மின்னின் இடையாள் உமையாள் காண
 விகிரிதன் ஆடுமே!

(திருவாளியமுதனார்)

திருப்பல்லாண்டு

நிட்டை இலா உடல்நித்து என்னை ஆண்ட
 நிகர் இலா வண்ணங்களும்
 சிட்டன் சிவன் அடியாரைச் சீராட்டும்
 சிறங்களுமே சிந்தித்து
 அட்டலுர்த்திக்கு என் அகம் நெக ஊறும்
 அமிர்தனுக்கு ஆலநிழல்
 பட்டஞுக்கு என்னைத் தண்பால் படுத்தானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

(சேந்தனார்)

பெரிய புராணம்.

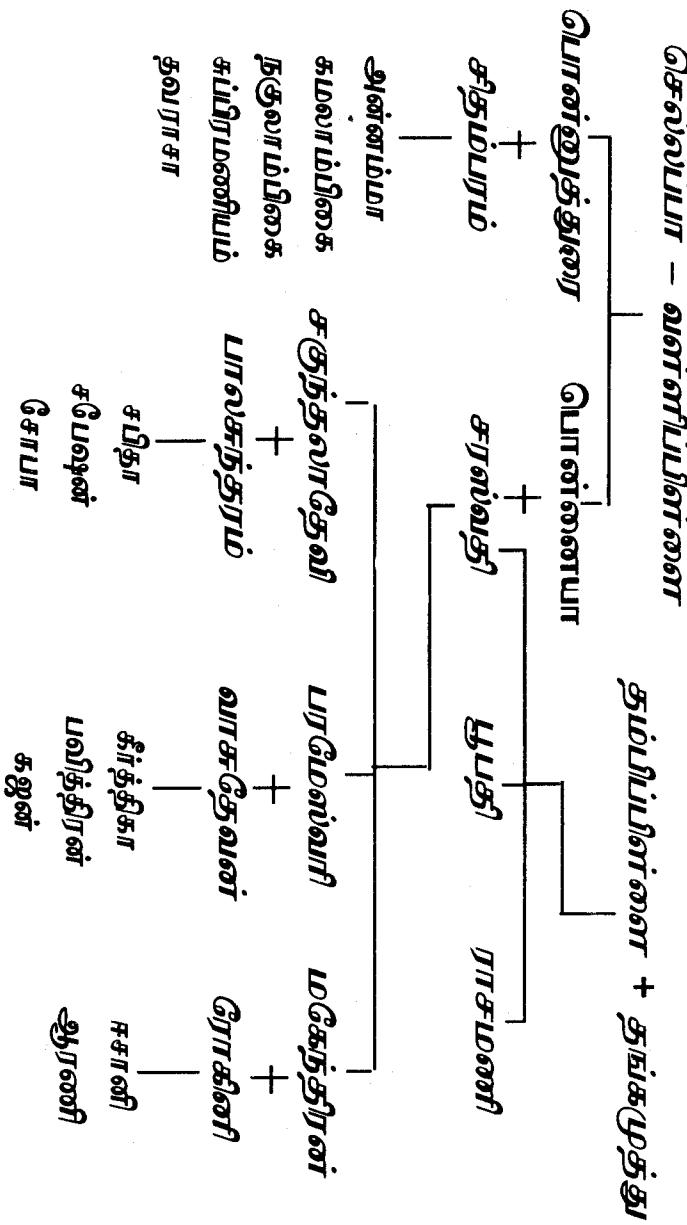
ஆதியாய் நடுவுமாகி யளவிலா வளவுமாகிச்
 சோதியா யுணர்வு மாகித் தோன்றிய போருஞ்சுமாகிப்
 பேதியா ஏகமாகிப் பெண்ணுமா யானுமாகிப்
 போதியா நிற்கும் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி போற்றி.
 (சேக்கிழார்)

கேற்றம்

படமுடியா தினித்துயரம் படமுடியாதரசே!
பட்டதெலாம் போதுமிந்தப் யயந்தீர்த் திப்பொழுதென்
உடலுயிர் ஆதியவெல்லாம் நீ எடுத்துக்கொண்டுன்
உடலுயிராதிய வெல்லாம் உவந்தெனக்கே அளிப்பாய்
வடலுறு சிற்றம்பலத்தே வாழ்வாய்ணன் கண்ணுள்மணியே
என் குருமணியே! மாணிக்க மணியே!
நடனசிகா மணியேயென் நவமணியே! ஞான
நன்மணியே! பொன்மணியே! நடராஜா!
இராமலிங்க வள்ளலார்

குடும்ப விடுதலை

நன்றி நவீலல்

எங்கள் அன்புச்சட்டராக விளங்கிய
எமது அன்புத்தெய்வம்
அமரர் திரு. செல்லப்பா பொன்னையா அவர்கள்
10.12.98 அன்று சிவபதம் அடைந்தவேளை.
எங்கள் துயரத்தில் பங்குகொண்டு ஆறுதல்கூறியோர்க்கும்,
அனுதாபச்செய்திகள் அனுப்பியோருக்கும்,
மற்றும் இறுதிக்கிரியைகளில் பங்குகொண்டு
பலவழிகளிலும் ஒத்துழைப்பு நல்கியோருக்கும்.
இன்றைய இந்த 31ம்நாள் நினைவின்போது
கலந்துகொண்டவர்களுக்கும்
எமது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

பிள்ளைகள், மருமக்கள்,
பேரப்பிள்ளைகள்

21, Villa Louis Nicolos
93120 La Courneuve,
France

Tél. 01 48 36 89 71